

«Рад би я, весно, в весельшії нути...»

Іван Франко

Рад би я, весно, в весельшії нути
Радісним співом вітати тебе,
В твоїй красі ненаглядній втонути,
Злятись з тобою, забути себе.

Рад би я яструбом плавать в блакиті,
Травкою ніжною п'ятись з землі,
Хвилю бурхать о скали розбиті,
Мушкою гратись в вечірнім теплі,

Вмерти, з життя розплистися на волю,
В рідній землиці спочити від сліз,
Щоб не чуть в серці пекучого болю,
Людської муки не бачити скрізь!

1881